

36. Suolammet

[NT]

Kasvillisuuskuvaus:

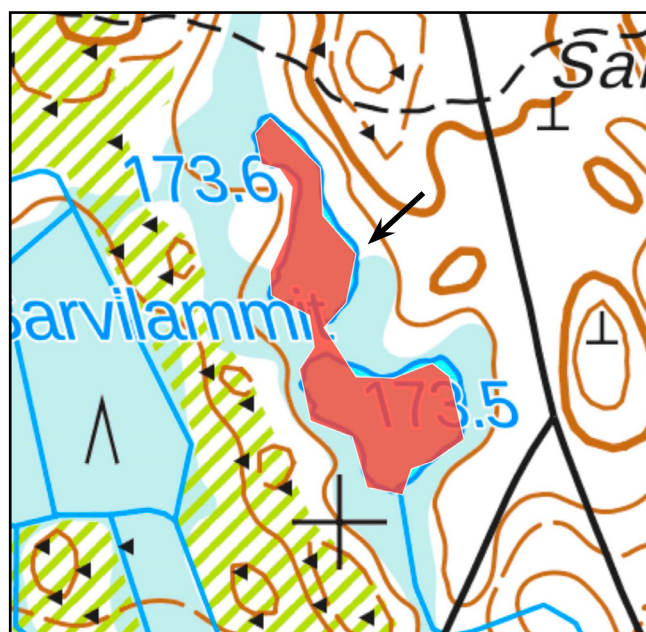
Harjuaalueella kangasmetsien välisessä painanteessa sijaitsevat Sarvilammit, jotka koostuvat kahdesta pienestä suolammesta. Sarvilammista eteläisempi on kooltaan noin 0,55 ha ja pohjoisempi noin 0,39 ha. Eteläisemmän lammen etelärannalla on lähtöuoma, lammilla ei ole muita lähtö- tai tulouomia. Lampea ympäröivät kangasmetsät ovat talousmetsäkäytössä ja lampien länsipuoliskolla on tuore avohakkuu-alue. Lampien vesi on tummaa ja vesikasvillisuudessa kasvaa isoulpukkaa ja pohjanlummetta. Lampien rannalla aivan rantaviivassa kasvaa pullo- ja jouhisaraa sekä raatetta ja hyvin kapealla rannan rahkasammalkaistaleella on lisäksi tupasvillaa, mutasaraa, pyöreälehtikihokkia ja karpaloa. Lampien kapea nevar reunus vaihtuu kuvion 37 isovarpurämeeseen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kyseessä oleva suolampi kuuluu vesilain 1. luvun 15 a § tarkoittamiin vesiluonnon suojelutyyppeihin (muualla kuin Lapin läänissä sijaitsevat enintään yhden hehtaarin suuruiset lammet tai järvet). Suolammet on arvioitu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Lammet tulee jättää luonnontilaan, joten uusia ojalinjoja ei tule kaivaa ja reunapuusto tulee säilyttää ennallaan.

37. Isovarpuräme (IR)

[NT]

Kasvillisuuskuvaus:

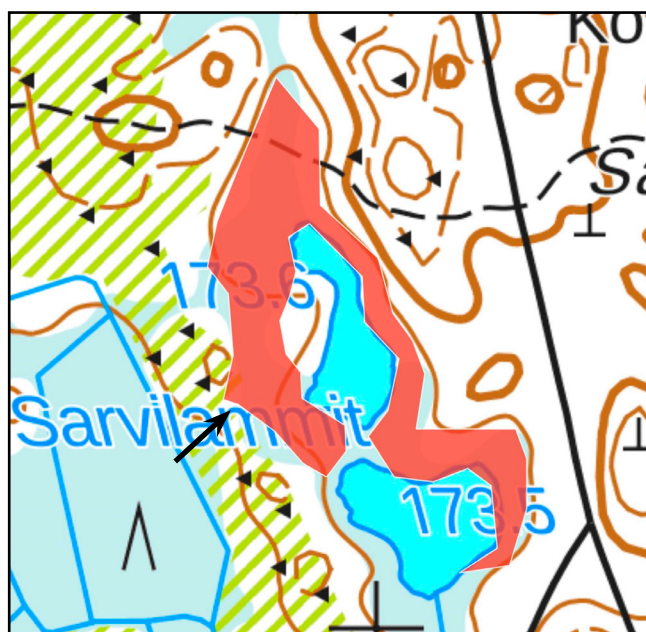
Suolampikuvion 36 rantamia reunustava isovarpuräme (IR), joka rajautuu ympäröiviin harjualueen kangasmetsiin ja kaakkoisosassa metsäautotiehen. Kuvion länsipuolella on uudehko avohakkuualue. Isovarpuräme on kuitenkin säilynyt painanteessa vähintään luonnontilaisen kaltaisena. Kuviolla puusto on mäntyä, ja joukossa kasvaa myös vähän pieniä koivun taimia. Pohjakerroksessa on muun muassa räme-, rusko- ja punarahkasammalta, mättäillä myös seinäsammalta sekä poronjäkäliä. Varpukasveista kuviolla kasvaa korkeakasvuista suopursua sekä juolukkaa, puolukkaa, mustikkaa, kanervaa, variksenmarjaa ja vähän vaivaiskoivua. Ruohovartisia kasveja edustaa tupasvilla.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kyseessä on selvästi erottuva ja luonnontilaisen kaltainen kostea elinympäristö. Osa isovarpurämeistä lukeutuu metsälain 10 § suojeltuihin elinympäristöihin. Isovarpurämeet on arvioitu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Kuviolle tulisi tehdä metsälain 10 § mukainen raja. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulisi säilyttää ennallaan.

38. Isovarpuräme (IR)

[NT]

Kasvillisuuskuvaus:

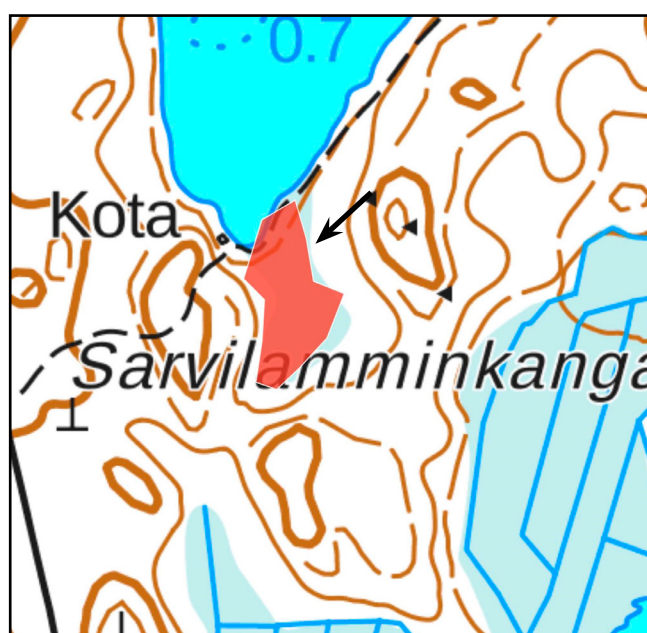
Kouranjärven etelärannalla sijaitseva isovarpuräme (IR), joka rajautuu ympäröiviin jyrkkärinteisiin harjualueen kangasmetsiin. Kuvion vieressä sen länsipuolella sijaitsevat Kouranjärven kota, nuotiopaikka ja huussi. Isovarpuräme on säilynyt painanteessa luonnontilaisen kaltaisena. Kuviolla puusto on tiheähköä männikköä, ja joukossa kasvaa muutamia koivun taimia. Pohjakerroksessa kasvaa muun muassa rämerahkasammalta ja mättäillä seinäsammalta. Varpukasveista kuviolla esiintyy korkeakasvuista suopursua sekä juolukkaa, mustikkaa, kanervaa ja variksenmarjaa. Ruohovartisista kasveista kasvaa pallosaraa ja tupasvillaa.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kyseessä on selvästi erottuva ja luonnontilainen kostea elinympäristö. Osa isovarpurämeistä lukeutuu metsälain 10 § suojeltuihin elinympäristöihin. Isovarpurämeet on arvioitu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Kuviolle tulisi tehdä metsälain 10 § mukainen rajausta. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulisi säilyttää ennallaan.

39. Oligotrofinen saraneva (OISN)

[NT]

Kasvillisuuskuvaus:

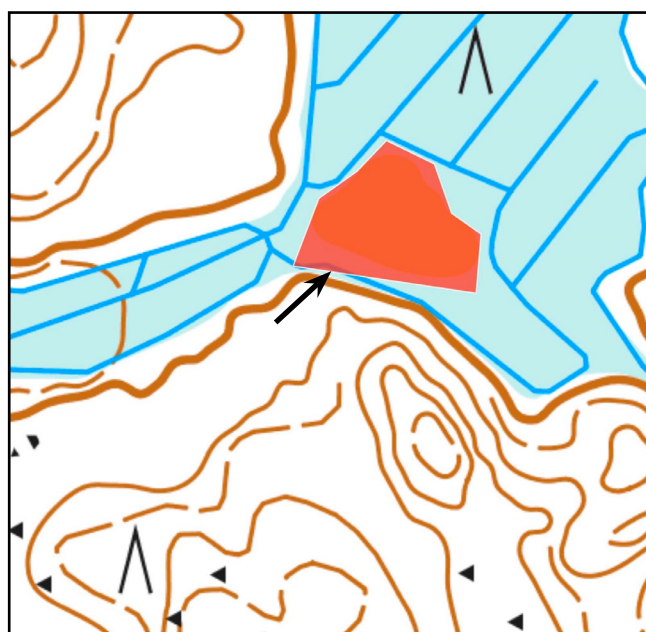
Reunoiltaan ojitettu kangasmetsäalueiden välisessä painaumassa sijaitseva oligotrofinen saraneva (OISN). Kyseessä on muutamaa männyn ja koivun pientä taimea lukuun ottamatta avoin, märkä suokuvio, jolla ei ole mättäisyyttä. Pohjakerroksen peittävät rahkasammaleet kuten sara-, kalvakka- ja rämerahkasammal. Tiheän kenttäkerroksen muodostavat pullo- ja jouhisara. Lisäksi kasvaa raatetta, suokukkaa, tupasvillaa, mutasaraa, karpaloa, leväkköä, valkopiirtoheinää ja pyöreälehtikihokkia ja reunaosissa pienikasvuista vaivaiskoivua.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1 koska kuvio on rajattu metsälain 10 §:n arvokkaaksi elinympäristöksi (vähäpuustoiset kitu- ja joutomaan suot). Saranevat on arvioitu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous tulee säilyttää ennallaan.

40. Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea lehto

[NT]

Kasvillisuuskuvauk:

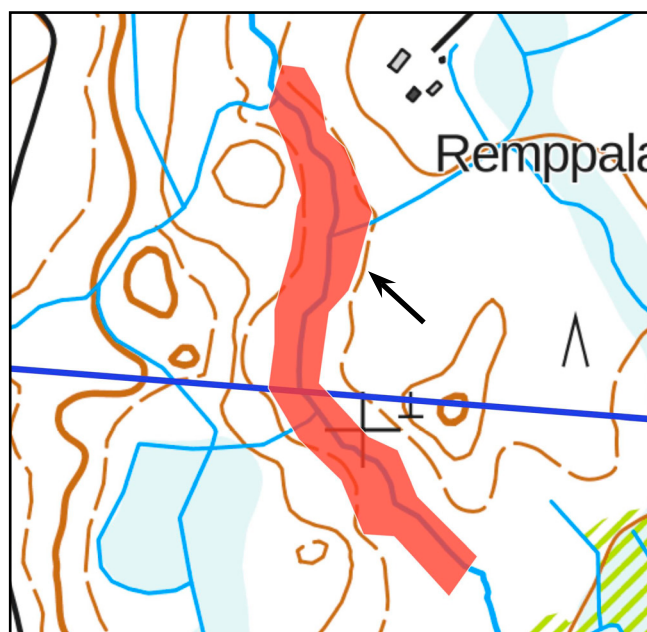
Luoteis-kaakko-suunnassa kulkevan puronvarren hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea keskivänteinen lehto, joka jatkuu myös selvitysalueen pohjoispuolella yhtenäisenä kokonaisuutena. Lehto sijaitsee notkelmassa puron varrella. Kuviota ympäröivät osittain hakkuualueet, mutta puronvarteen on jätetty suojavyöhyke. Luonnontilaista hietaista purouomaa ympäröi monipuolinen puusto, joka koostuu kuusista, hieskoivuista ja harmaalepistä. Lahopuuta on runsaasti. Pensaskerroksessa kasvaa pajuja sekä pihlajan ja harmaalepän taimia. Puronvarren pohjakerroksessa on muun muassa korpi-rahka- ja vaalearahkasammalta sekä lehtohaiven- ja lehtokarhunsammalta. Kenttäkerroksen kasvillisuuden muodostavat saniaislajeista soreahiirenporras, korpi-imarre, isoalvejuuri ja metsäimarre. Muita runsaimpia kenttäkerroksen kasvilajeja ovat metsäkorte, käenkaali, suo-orvokki, rönsyleinikki, lillukka ja korpikastikka. Aivan puronvarressa kasvaa myös mesiangervoa, kurjenjalkaa ja lehtovirmajuurta.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, kuvio on rajattu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Kosteat keskivänteiset lehdot on luokiteltu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

41. Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea lehto ja muurainkorpi (MrK) [NT/EN]

Kasvillisuuskuvaus:

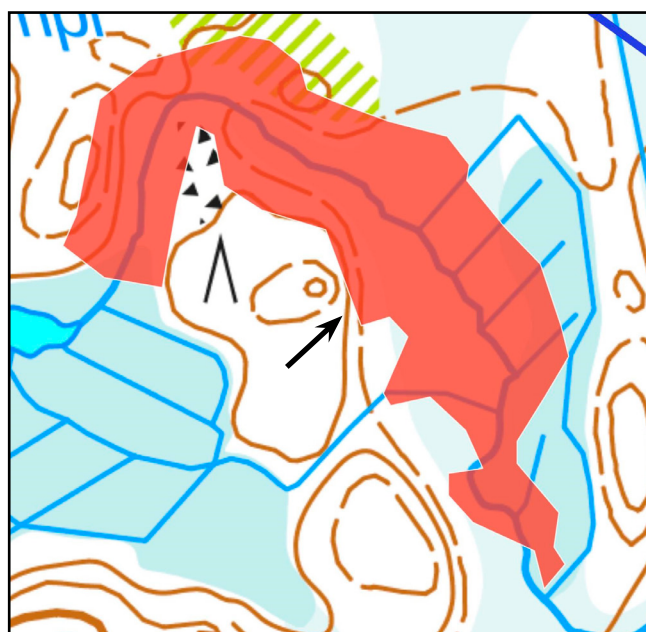
Mutkittileva ja luonnontilainen notkossa sijaitsevan puronvarren kokonaisuus, joka koostuu kosteasta saniaislehdestä ja muurainkorvesta. Kivikkoinen ja lohkareikkoinen puronvarsi on luonnontilaista ja siinä kasvaa monipuolinen puusto, joka koostuu kuusista, hieskoivuista ja harmaalepistä. Lahopuuta on erityisen runsaasti. Kuusen ja pihlajan taimet muodostavat pensaskerroksen. Puronvarren kostean lehdon pohjakerroksen muodostavat metsälehtö-, lehtokarhunsammalet sekä oka-, korpi- ja vaalearahkasammalet. Kenttäkerroksen kasvillisuuden muodostavat saniaislajeista soreahiirenporras, metsäimarre, metsäalvejuuri, isoalvejuuri ja korpi-imarre. Muita runsaimpia kasvilajeina kasvaa oravanmarjaa, käenkaalia, suo-orvokkia, lillukkaa, metsäkortetta ja korpikastikkaa. Purouoman vesirajassa on myös rentukkaa, luhtasuoputkea, rantamataraa, terttualpia ja myrkkypeisua. Lehtoalue vaihtuu kuvion itäosassa kauempana purosta kuusivaltaiseen ja myös hieskoivua kasvavaan muurainkorpeen (MrK). Muurainkorven pohjakerroksessa esiintyy pääasiassa korpi- ja rämerahkasammalta ja paikoitellen pallopäärahkasammalta. Muuraimen lisäksi kenttäkerroksen ruohoja ovat pallosara sekä verraten runsas metsäkorte. Mättäillä varvuista esiintyy mustikkaa ja puolukkaa.

Suojeluperuste / arvotus (1-3):

Arvotus: 1, kuvio on rajattu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Kosteat keskivänteiset lehdot on luokiteltu silmälläpidettäväksi (NT) elinympäristöiksi ja muurainkorvet erittäin uhanalaisiksi (EN) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

42. Lähteikkö

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

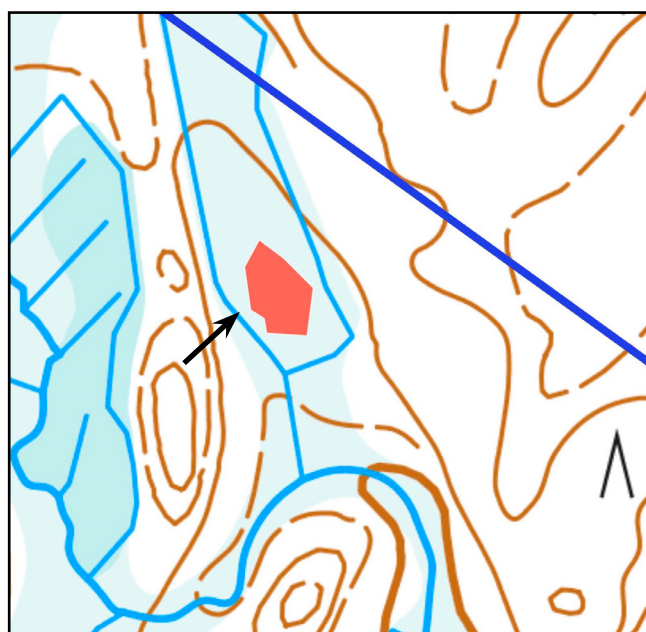
Rinteiden alla painanteessa ojitusten sisäpuolella oleva vähintään luonnontilaisen kaltainen tihkupintainen lähteikkö. Kuvio on märkä, upottava ja mättäinen, lahoppuuta on runsaasti. Kuvion pääpuulajeina kasvaa kuusta ja hieskoivua. Pohjakerroksessa vallitsevat muun muassa happrarahka-, kiiltolehvä-, lähdelehvä- ja pallopäärahkasammaleet ja mättäillä kasvaa metsäkerrossammalta. Mättäillä on myös mustikkaa, puolukkaa ja vanamoja. Kuviolla kasvaa lisäksi järvikortetta, luhtatädykettä, korpinurmikaa, metsäimarretta, metsäkortetta, käenkaalia, rantamataraa, suo-ohdaketta, viitakastikkaa ja lähdetähtimöä.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, kuvio on rajattu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Lähteiköt on luokiteltu vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

43. Rahkaräme (RaR), tupasvillaräme (TR) ja oligotrofinen rimpineva (OIRiN) [LC/NT/LC]

Kasvillisuuskuvaus:

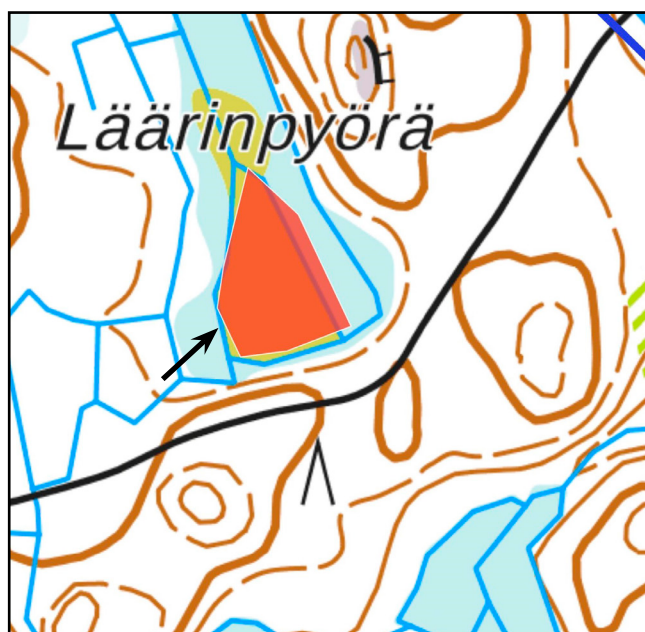
Reunaosiltaan ojitettu luonnontilaisen kaltainen suokokonaisuus, joka koostuu useasta suotyyppistä. Suoaluetta ympäröivät ojitukset ovat lähes umpeenkasvaneet. Suoalueen eteläisellä osalla on rahkarämettä (RaR), jossa kasvaa mäntyä ja männyn taimia. Kuviolla on kauttaaltaan rahkasammalmättäitä, vallitsevina lajeina ovat rusko-, räme- ja punarahkasammalet. Suon rahkapinnalla kasvavia varpukasveja ovat variksenmarja, vaivaiskoivu, suopursu ja mustikka. Ruohovartisista kasveista esiintyy tupasvillaa ja suomuurainta. Muilla kuvion reunaosilla on kituvaa männikköä kasvavaa tupasvillarämettä (TR). Pohjakerroksessa esiintyy pääosin ruskorahkasammalta ja lisäksi vähän poronjäkälää. Kuviolla kasvaa tupasvillaa, vaivaiskoivua, suomuurainta ja puolukkaa. Suoalueen keskiosan neva-alue on puuton vähäisiä männyn taimia lukuun ottamatta. Avoin suoalue on oligotrofista rimpinevaa (OIRiN), jonka pohjakerroksen peittävät rahkasammaleet. Ruoppapintoja on siellä täällä ja osa niistä on kuivunut kesän aikana. Kenttäkerroksessa kasvaa pullo-, jouhi- ja mutasaraa, leväkköä, tupasluikkaa, raatetta, rahkasaraa ja tupasvillaa. Lisäksi ajoittaisilla mätäspinoilla kasvaa suokukkaa, pyöreälehtikihokkia, isokarpalaa ja vaivaiskoivua.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1 koska kuvio on rajattu metsälain 10 §:n arvokkaaksi elinympäristöksi (vähäpuustoiset kitu- ja joutomaan suot). Rahkarämeet ja rimpinevat on luokiteltu elinvoimaisiksi (LC) elinympäristöiksi. Tupasvillarämeet ja saranevat on luokiteltu silmälläpidettäviksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

44. Varttunut mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[EN]

Kasvillisuuskuvaus:

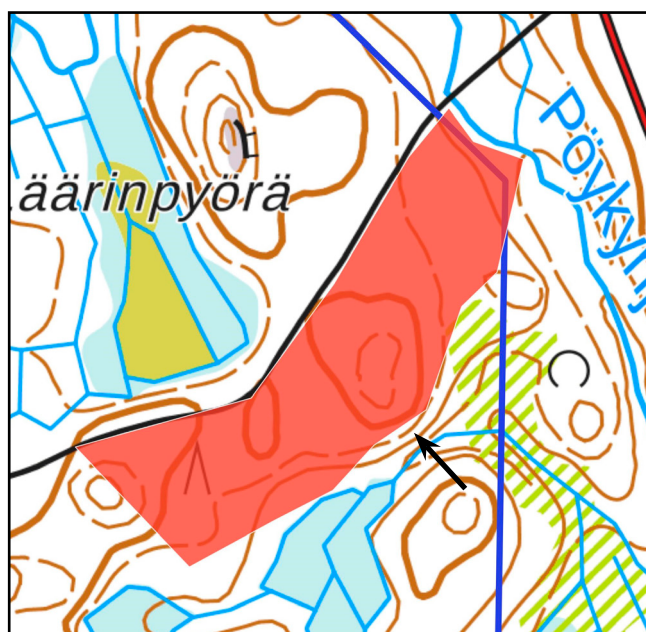
Varttunut mäkisessä maastossa sijaitseva havupuuvaltainen tuore mustikkatyypin (MT) kangasmetsä, jossa valtapuuna on osittain järeäkokoista kuusta. Sekapuustona kasvaa lisäksi koivua ja korkeimmalla kohdalla myös mäntyä. Pensaskerroksen muodostavat kataja sekä pihlajan ja kuuset taimet. Puuston ikärakenne on monipuolinen. Metsässä on suhteellisen paljon lahoppuuta, kuten täysin sammaloituneita kaatuneita puita. Myös muutamia kilpikaarnaisia mäntyjä kasvaa kuviolla. Metsämaan pohjakerroksesta peittää pääasiassa metsäkerros-, metsälieko- ja seinäsammalet. Valtavarpuina kasvaa mustikkaa ja puolukkaa. Kenttäkerroksen lajeina esiintyy oravanmarjaa, metsämaitikkaa, metsälauhaa, käenkaalia, kevätpiippoa, vanamoa, metsäalvejuurta ja riidenliekoa. Kuvio on ojittamaton ja se rajautuu pohjoisosassaan tiehen, koillisessa Pöykynjokeen sekä eteläpuolella muutamiin hakkuualoihin. Metsäkuviolla on nähtävissä vain muutamia täysin sammaloituneita kantoja, mutta ei muita metsätalouden jälkiä eikä ajojälkiä vaan kuvio on hyvin luonnontilainen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 2, koska metsä on luonnontilaista ja lahoppuuta on muodostunut verraten paljon. Vanhat havupuuvaltaiset tuoreet kangasmetsät on luokiteltu erittäin uhanalaisiksi (EN) luontotyypeiksi.

Maankäyttösuositukset:

Puusto ja pienilmasto tulisi säilyttää ennallaan.

45. Louhikkometsä (Vr)

[LC]

Kasvillisuuskuvaus:

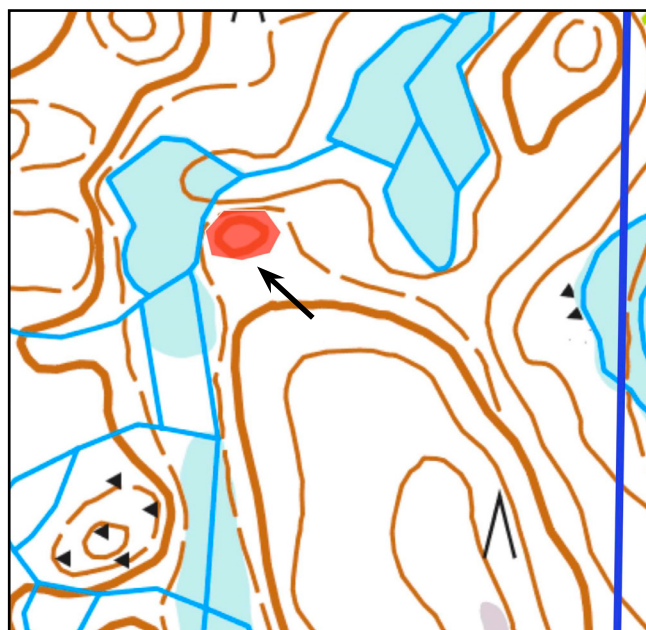
Selvästi ympäristöstään erottuva jyrkkäreunainen louhikkometsä (Vr). Erityisesti kumpareen etelä- ja länsipuolet ovat suurten kivenlohkareiden peittämiä. Kuviolla kasvaa sekapuustoa; mäntyä, kuusta ja rauduskoivua sekä männyn ja pihlajan taimia. Pohjakerroksessa puustoisella osalla on seinäsammalta ja varvuista mustikkaa ja puolukkaa. Kivenlohkareilla on runsas jäkäläkerros lajeinaan harmaa-, valko- ja palleroporonjäkälä, tinajäkälä ja kaarrekarve. Kuusien oksilla kasvaa runsaasti luppoa. Louhikkometsässä ei ole havaittavissa ihmisen jättämiä jälkiä, vaan kuvio on kasvillisuudeltaan hyvin luonnontilainen. Louhikkometsää ympäröivät kuitenkin kauttaaltaan hakkuualueet, joilla kasvaa nuorta taimikkoa.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kuvio on rajattu metsälain 10 §:n arvokkaaksi elinympäristöksi (karukkokankaista vähätuottoisemmat alueet). Louhikkometsät on arvioitu elinvoimaisiksi, säilyviksi (LC) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

46. Avolouhikko (Vr III)

[LC]

Kasvillisuuskuvauk:

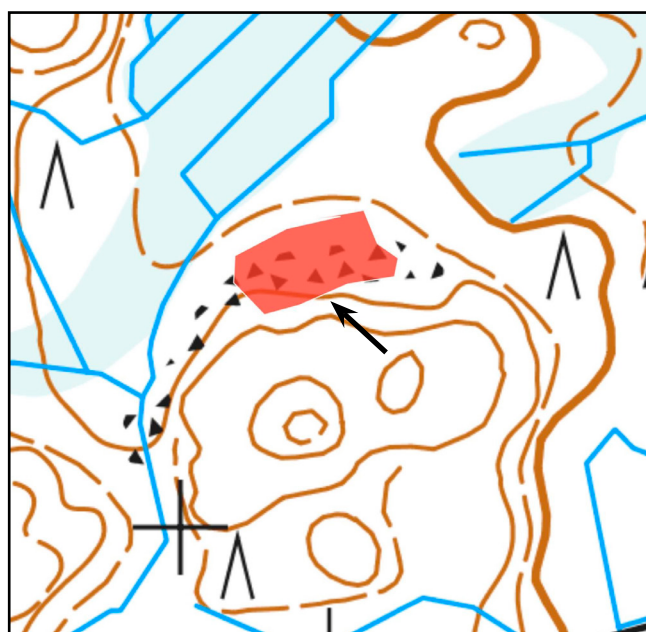
Kivenlohkareiden peitossa oleva selvästi muusta ympäristöstään erottuva avolouhikko (Vr III) eli ns. pirunpelto, joka sijaitsee jyrkähkön mäenrinteen pohjoispuolella. Avolouhikon väleissä kasvaa ainoastaan männyn ja koivun taimia, kuvion reunoilla kasvaa mäntyä, kuusta ja koivua. Kasvillisuus on pääasiassa kivien päällä kasvavaa harmaa-, valko- ja palloporonjäkälää, tina- ja punatorvijäkälää sekä seinäsammalta. Kivenlohkareiden raoissa on metsäalvejuurta ja haurasloikkaa. Avolouhikon reunaosien mättäillä esiintyy suopursua, puolukkaa, mustikkaa ja pallosaraa.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kuvio on rajattu metsälain 10 §:n arvokkaaksi elinympäristöksi (karukkokankaista vähätuottoisemmat alueet). Louhikkometsät on arvioitu elinvoimaisiksi, säilyviksi (LC) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

47. Avolouhikko (Vr III)

[LC]

Kasvillisuuskuvaus:

Kivenlohkareiden peitossa oleva pienialainen avolouhikko (Vr III) eli ns. pirunpelto, joka sijaitsee mäki-
sen alueen välisessä painanteessa. Avolouhikon väleissä kasvaa ainoastaan muutamia männyn taimia.
Kasvillisuus on pääasiassa kivien päällä kasvavaa harmaa-, valko- ja palloporonjäkälää, tina- ja puna-
torvijäkälää sekä kivikynsisammalta. Siellä täällä on metsälauhaa. Avolouhikon reunaosien mättäillä
esiintyy suopursua ja mustikkaa. Avolouhikossa ei ole havaittavissa itäpuolella olevan ojituksen lisäksi
ihmisen jättämiä jälkiä, vaan kuvio on hyvin luonnontilainen.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, koska kyseessä on selvästi erottuva ja
luonnontilainen avolouhikko. Karukkokankaita
vähätuottoisemmat alueet lukeutuvat metsälain
10 § suojeltuihin elinympäristöihin. Avolouhikot
on arvioitu elinvoimaisiksi, säilyviksi (LC) elin-
ympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Kuviolle tulisi tehdä metsälain 10 § mukainen
rajaus.

48. Lähteikkö

[VU]

Kasvillisuuskuvauk:

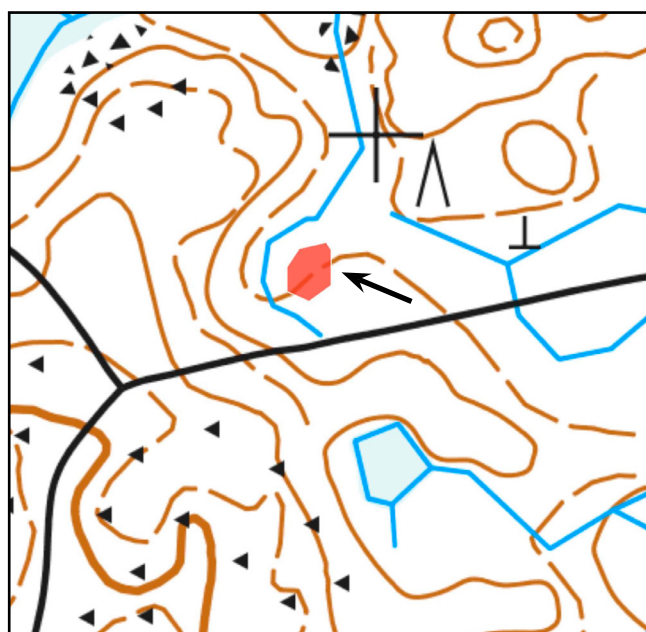
Taloudsmetsäalueen ja ojan välissä oleva kostea tihkupintainen lähteikkö. Kuvio on märkä ja mättäinen, pääpuulajeina kasvaa kuusta ja hieskoivua. Pensaskerroksen muodostavat kiiltopaju ja koivun taimet. Pohjakerroksessa vallitsevat lähteisyyttä indikoivat kiiltolehvä-, lähdelehvä- ja luhtakuirisammaleet. Kuvion kasvillisuudessa esiintyy sanikkaisista soreahiirenporrasta, metsäalvejuurta ja metsäimarretta. Lisäksi kasvaa huopaohdaketta ja metsäkortetta sekä mättäillä puolukkaa, lillukkaa, käenkaalia, orava-marjaa, rohtotädykettä, vanamoa, korpikastikkaa ja korpinurmikkaa. Kuvion pohjoislaidassa on vanhat ajojäljet.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, kuvio on rajattu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Lähteiköt on luokiteltu vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

49. Hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) lähteinen ja kostea lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

Pellon ja tuoreen kangasmetsän (kuvio 50) väliseen notkelmassa oleva varjoisa ja hiirenporras-käenkaalityypin (AthOT) kostea lehto, jossa on lähteisyyttä. Kuvio on märkä ja mättäinen, pääpuulajina kasvaa kuusta. Muita puulajeja ovat harmaaleppä ja hieskoivu. Lahopuuta on runsaasti. Pensaskerroksen muodostavat pajut sekä kuusen ja pihlajan taimet. Pohjakerroksessa mättäillä vallitsevat metsäkerros- ja seinäsammalet, kosteammilla paikoilla oka- ja korpilahkasammalet sekä märissä painanteissa lähteisyyttä indikoivat kiilto- ja lähdelelväsammalet. Kuvion kasvillisuudessa esiintyy metsäalvejuurta, soreahiirenporrasta, metsäimarretta, metsäkortetta, lillukkaa, käenkaalia, oravanmarjaa, ojakellukkaa, suo-orvokkia, rönsyleinikkiä, nuokkotalvikkia ja lehtotesmaa. Mättäillä kasvaa myös vähän mustikkaa, puolukkaa, vanamoja ja riidenliekoa. Lisäksi on huopaohdaketta ja metsäkortetta sekä mättäillä puolukkaa, lillukkaa, käenkaalia, oravamaria, rohtotädykettä, vanamoja, korpikastikkaa ja korpimikkia. Kuvion etelälaidalla on vanhat ajojäljet.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Arvotus: 1, kuvio on rajattu metsälain 10 § erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (pienvesistöjen välittömät lähiympäristöt). Lähteiköt on luokiteltu vaarantuneiksi (VU) elinympäristöiksi ja kosteat keskiravinteiset lehdot on luokiteltu silmälläpidettäviksi (NT) elinympäristöiksi.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Puusto, vesitalous ja pienilmasto tulee säilyttää ennallaan.

